

SEVERINUL

ZIAR POLITIC SĂPTĂMÂNAL.

Prețul abonamentului:

pe un an	8 coroane
" 1/2 "	4 "
" 1/4 "	2 "
Prețul unui număr	20 fil.

Proprietar și redactor responsabil:

OCTAVIAN BORDAN.

Redacțiunea: Caransebeș, strada Constantin Burdia.

Administrația: Caransebeș, strada Parcului 774.

Numărul telefonului: 44.

Manuscripte nu să înapoiază.

Din năcazurile noastre.

I.

Ni-se duce vestea. Lumea începe să ne cunoască și să ne aprecieze după faptele și hărnicia noastră. Eră un timp, și nu prea îndepărtat, când dieceza noastră părea a fi încunjurată de un zid puternic, înalt, ca lumea din afară să nu vadă ce se petrece între noi, să nu vadă, că biserica lui Christos nu-și mai împlinește înalta sa chemare, să nu afle, că cei ajunși la cârmă sunt niște nefericiți, cari toate le judecă după cum prețind interesele de clică. Până mai eri, puteai în dieceza noastră d. e. ca protopop să defraudezi din banii publici sau să comiți prin cutare sat cele mai ticăloase orgii spre scandalizarea credincioșilor, ca conducător al cultului instituției puteai mânca banii copiilor săraci, sau puteai defraudă din banii bisericii și dacă erai prieten cu cei dela cârmă, nici un păr nu ți-se clintea, ba erai încărcat cu cele mai mari onoruri, erai numit *comisar conzistorial*, erai cu un cuvânt, *bărbat bine-meritat pe terenul bisericesc-scolar*.

S'au aflat și la noi oameni cinstiți, în cari se născuse darul de a pune capăt multelor fărădelegi, se ridicaseră și la noi glasuri de protest contra celor nemernici, dar' — durere — aceste glasuri în cele mai multe cazuri erau înădușite parte de *ignoranța* celor dela cârmă, cari credeau, că și-au făcut patul calduț în biserica noastră pe vecie, parte însă de trâmbițele ostașilor *năimiți* de cei dela cârmă, ca să păzească zidurile, ca nimic să nu străbată în afară.

Cei ce strigau după dreptate, cei-ce cereau cinste, erau declarați „burdiști“, *trădători de neam, vânzători de biserică*. Și până ce ostașii năimiți prin trâmbițele lor înădușiau glasul de durere al celor cinstiți, cei dela cârmă comiteau acte de adevărați vandali, la instituțiile noastre, *falsificau la bilanțe*, seduceau prin *acte false*, prin *minciuni* corporațiunile chemate la controlă.

Fariseii vieții noastre publice în frunte cu vestitul cameleon public, Dr. Valeriu Braniște și cu immoralul său colaborator, erau de părerea, ca să nu ne spălăm rufele murdare în publicitate, ci cei cu inimă pentru binele bisericii să pășească pe față în corporațiunile bisericesti, iar când am dat ascultare glasului dlui Braniște, când ne-am prezentat în corporațiunile bisericesti, când cu dovezi nerăsturnabile am arătat corporațiunii chemate să controleze bunul mers al afacerilor, când am vorbit deschis și la înțeles în sinodul eparchial, tot dl Braniște,

care sta cu pardisiul pe mână, totdeauna gata de plecare, deveniă nervos, ne apostrofă, cerea *decidere prin votare*, iar *masa inconștientă*, din care se compune majoritatea sinodului eparchial, *votă*, deși eră vorba de *prădarea averii bisericesti*, pentrucă cel cu musca pe căciulă eră membru *distins* al taberei. Ignoranța majorității cu principiul de a decide *prin votare* a stârnit indignare în unii membri mai luminați ai majorității, așa, că chiar fiscalul conzistorial, dl Dr. Stefan Petroviciu a declarat în sinodul eparchial, când *mulțimea* cerea votare, *că sunt anumite chestiuni, cari nu se pot rezolvă prin votare*.

Feliul acesta de a desbate și decide în corporațiunile noastre bisericesti a străbătut departe peste hotarele diecezei noastre și lumea încetul cu încetul începe a se desmeteci, a vedea, că *trădătorii bisericii* nu sunt în tabăra burdistă, ci în cealaltă parte. În ciuda dlui Dr. Braniște, și a celor de pânura lui, încep a se auzi voci în presă, pe cari ei nu le pot acoperi cu mantaua națională, nu pot vesti lumii, că acele voci vin dela „burdiști“, cari nu merită crezământ.

În Nr.-ul 6 al revistei „Viața Românească“ din Iași, copila Moldovei, unde poate nu va fi străbătut încă „*Burdismul*“, a apărut despre stările din dieceza noastră niște observări, cari dezvălesc fărădelegile celor ce au fost până acuma la cârmă diecezei noastre. Articolul e interesant și merită toată atențiunea noastră, cu atât mai vârtos, că întru toate întărește spusele noastre despre cei dela conducere. Vom reproduce părțile mai esențiale și apoi ne vom face observările noastre.

Articolul începe cu alegerea noului episcop și continuă în următorul mod: „În adevăr, această alegere poate fi privită cu tot dreptul *ca un eveniment epocal* în viața Românilor din Transilvania și Ungaria, întru cât pentru răul cel mare *s'a găsit doctorul cel mai iscusit*, care va ști a-l tămădui.

„Chiar dela întemeierea ei, această eparchie n'a avut un prea mare noroc. Cel dintâi episcop, bunul și harnicul fost protopop al Brașovului și unul dintre cei mai neobișiți fondatori ai liceului de acolo, ajuns la o vârstă destul de înaintată, între niște împrejurări noauă, pe cari nu le cunoștea și pe cari nu eră în măsură a le putea stăpâni, a fost, ce e drept, un episcop plin de cea mai frumoasă rivnă pentru biserică și neam, dar' n'a fost în stare a inaugura o stare de lucruri înfloritoare. Succesorul acestuia, Nicolae Popea, un om de carte și un aderent în-

focat al lui Șaguna și al ideilor acestuia, *eră și el lipsit de ori ce energie* în scaunul său de episcop, *pe care l-au compromis, fără vina directă a bătiânului episcop, mulți chiar dintre oamenii bisericii*. Tronul arhieresc dela Caransebeș mai aveă în ultimii 15 ani o strălucire oare care, prin faptul, că în el ședeă reprezentantul, *fără energie ce e drept*, al unor principii, în vârtutea cărora se renăscuse biserica pe timpul lui Șaguna. *Incolo, eparchia Caransebeșului duceă o viață destul de puțin creștinească. La cârma reală a ei se răsătau o seamă de oameni compromiși, mici de suflet, mari de patimi, cari considerau biserica ca o platformă, care le înlesneă realizarea tuturor planurilor lor egoiste și materiale. Pușinii oameni buni, cari se mai aflau în adevăratul serviciu al bisericii, au fost făcuți imposibili și o adevărată orgie se sălășluisse în partea cea mai mare a Bănătuului“...*

„Fără îndoială, că noul Episcop — un om de abea 42 de ani — a găsit la Caransebeș *cea mai deplorabilă stare, mai ales sub raportul moral*. În curând după așezarea sa acolo se va fi convins, ce *grosolană minciună e acolo creștinismul*, atât în Caransebeș, cât și în întreaga dieceză. *Va fi găsit multă disordine la Conzistoriu, mulțămită politice de hatâruri*, a cutăruia sau cutăruia va fi găsit puțină lumină adevărată și mică doză de idealism la preoțime, care socotește mai presus afacerile lumii materiale, decât ale celei cărmuite de ideile creștine, va fi găsit puțin interes pentru cultura românească și o foarte puțin număroasă gardă de oameni, cu ajutorul cărora să poată stârpi răul din rădăcină.

„Dar noul episcop nu e din tagma acestor oameni, pe cari greutățile vieții să-l descurageze și pe care complexitate a situației să-l facă de o „*prudentă*“ senilă și infructuoasă și de o „*diplomație*“ tot așa de neputincioasă. P. S. Sa știe un lucru, și acela-i va fi o neînvinșă povară pentru întreaga carieră, după cum i-a fost și până acum, și anume: *prin muncă inteligentă și neșovăitoare și prin cinste desăvârșită se desarmează mai ușor dușmanii, cari lucrează pe sub pământ, și se înving ușor toate greutățile*“.

Casa magnaților a încheiat Joia trecută sezonul politic, votând răspunsul la Mesagiul și toate proiectele de lege, aproape fără nici o desbatere: îndemitatea bugetară, recruții, convenția comercială cu România, împrumutul de 560 milioane, numerotația populației, pășunatul, judicatura consulară etc., luând totodată la cunoștință toate rapoartele ministeriale.

Din public.*)

Onorată Redacție!

Știu, că nu e frumos, s'au plăcut nici înaintea lui D-zeu, nici înaintea oamenilor de cinste a se amesteca cineva în afacerile altora, însă toate merg până la un anumit hotar și mai departe nu e permis să le lăsăm, căci pe cine lași, ca toată ziua să te înjure, mai târziu te scuipe și în urmă te bate.

Astfel la noi în comuna Teregova un murdar, de ani de zile a aruncat cu noroi prin jurnalele: „Lupta“ și „Poporul Român“ contra stimatului nostru preot Pavel Șandru, în cari jurnale sf. Sale nu i-a permis să se rectifice, respective nu i-s'a publicat rectificarea, aducându-i aceasta la cunoștință în Poșta Redacțiunii. Ceteam și noi acele jurnale a le conducătorului românilor din Ungaria (Birăuț) și ne miram de răbdarea cea mare a iubitelui nostru preot P. Șandru, care zicea: „D-zeu a zis, să ertăm de 70 ori câte 7“ și Is. Chris. pe cruce să roagă: Doamne eartă-le, că nu știu ce fac“.

Cu indignare am cetit nu de mult într-o revistă de nou înființată sub numele „Vocea Graniței“ din Caransebeș câteva inzulte contra preotului nostru demne de cel ce le-a scris, și de cel ce le-a publicat. Aceste inzulte ne impun de datorință, spre orientarea m. p. a da icoană fidelă despre hărnicia celui alt preot mult lăudat în numita revistă, fiind în aceea credință, că cele scrise contra părintelui P. Șandru sunt ivite și publicate cu și prin știrea colegului său: Ioan Bogoeviciu.

Drept pentru aceasta ne permitem noi, ca parochienii părintelui Șandru a descrie cu mai multă fidelitate sosirea și activitatea a mult lăudatului preot Ioan Bogoeviciu aici în comuna noastră, primind pentru acestea rezponsabilitatea înaintea legii și înaintea oamenilor.

Părintele I. Bogoeviciu e cuscrul Prea Cuvioșiei Sale părintelui protosinzel Dr. Traian Badescu, și anume nepotul de soră a P. C. Sale, părintele I. Costescu are de soție pe fica părintelui Bogoeviciu. Părintele Bogoeviciu e nepotul părintelui protopop Mahail Popoviciu (Miloș) din Orșova. Inșă pentru ace-

*) Pentru cele publicate aici, redacția nu primește răspunderea.

tea nu ne supărăm... e norocul lui. La anul 1888 am ales cu mare însuflețire și cu totalitatea voturilor pe tinărul teolog absolut P. Șandru și din grația lui D-zeu și a bunului arhieru de fericita memorie Ioan Popasu l-am și primit cu brațele deschise la 1 Maiu acelaș an ca preot. Copil de țaran, plin de ambițiune pentru biserică și neam, în frunța noastră comună Teregova. Eram mândrii, că pe lângă harnicul nostru preot fie iertatul Ion Bombacila primirăm acest tinăr înflăcărat, doritor și iubitor de muncă și de tot ce e drept, plăcut și folositor. Dar ce să vezi, lucrurile să schimbară, căci în luna lui August acelaș an, răposă preotul Bombacila, și îndată, prin Septembrie credem, prin influința unchiului dela Orșova, fu denumit ca administrator la noi, pe parochia răposatului I. Bombacila: Ioan Bogoeviciu, iar parochia lui din Globureu, tractul părintelui protopop-unchiu: M. Popoviciu rămasă fără preot. Noi, auzind aceasta, eram indignați la culme, cunoscând atât pe părintele Bogoeviciu, cât și familia sa din comuna vecină Armeniș. Credeam și nu credeam cele ce auziam de numirea lui, și iacă, că în 26 Octombrie, ziua sf. Dimitrie (ruga la noi) sosește părintele Ioan Stoian din Caransebeș, ca exmis konzistorial, însoțit de părintele Bogoeviciu și ni-l lasă pe cap. Să spună părintele Stoian, cum au fost primiți de poporul imens ce a fost la sf. biserică în aceea zi? Comitetul parohial, voind cu ori și ce preț și în mod legal, să se scuture de sfinția sa, scrisese concurs numai decăt pentru parohia vacantă. Concursul, din grația regulamentului pentru parohii, sau din întâmplare, se publică după un an de zile. În decursul acestui an părintele Bogoeviciu toată ziua umbla pe stradă și dădea mâna și cu țigani și să întrebă de sănătate, ca și cum ar fi venit din răzmirița de 9 ani dela Raina. După publicarea concursului în lipsă de concurenți la această frumoasă parohie, fu ales cu vre-o 172 voturi din vre-o 500, ce erau și sunt în Teregova. Alegerea se protestă, să făcu investigație, s'au documentat, că s'a băut rachiul cât au putut alegătorii la casa părintelui Bogoeviciu în ziua alegerii, ba un martor, frunțașul comunei susține cu jurământ, că lui și la altul le-au plătit băutura naintea alegerii numitul preot, condiționat,

ca să voteze cu dânsul la alegere. Alegerea totuși fu întărită, iar părintele Bogoeviciu încă în decursul anului, înainte de alegere făcu o pâra prin oamenii săi contra dlui preot Pavel Șandru. Ce să faci? neghina căzu în holda curată și prinsă rădăcină! Acum părintele fiind pe scaun, se apucă cu cunoscute-i hărnicie și se făcu protejatul, drăguțul stăpânirei, să înfrăți cu juzii, pretorii, executorii și cu tot ce eră străin de neamul nostru. Cu judele Vincze Miklós făcea declarațiuni în scris în casa sa contra părintelui Pavel Șandru, cari putea avea urmări urâte, dacă respectivul nu să știă bine apăra, Se făcu membru al „Casinei maghiare“ din loc și totodată fu ales mambru în comitet, în care calitate vre-o 14 ani, până când fu acuzat pentru restanție, că nu-și plăti taxa anuală. Părintele Pavel Șandru avea abonate vre-o 15 foi pe banii săi proprii, dintre aric românești „Gazeta Transilvaniei“, „Tribuna“, „Poporul Român“, „Libertatea“, „Foaia de Duminecă“, „Vulturul“, „Luceafărul“, „Economia“ etc., și le puse la dispoziția publicului cetitor gratuit, iar părintele Bogoeviciu cetea „Fris Ujság“ în casină și radea pe note. Părintele Bogoeviciu cântă și jucă deschis prin birturi cu țărani în Teregova la mai multe petreceri, iar în Mehadia cu țărani, cu o ocaziune la birt în Globureu pe stradă. După-ce să așeză în Teregova, să scrisă în casă la D. Borchescu (Hoarcă), de unde are și numele Popa Hoarcă. Că ce contract a făcut cu acesta și cum, el știe, și on. public își poate închipui... căci din cele 2 fete, ce avea acest țaran surd și cam prostăntan, pe una a măritat-o părintele după un țigan, iar cealaltă după-ce crescu (se ntelege în casa lui) o căsători la un vecin al său. Aceasta fu prima nuntă cu nași, cu nuntași, cu tărăboi, ba veniră și în biserică în decursul sf. liturghii, însă cununie — ca 'n palmă. După serviciul divin plecară la casa părintelui la prânz.

Aceasta a fost prima nuntă fără de lege în Teregova, pe care părintele o făcu și o introduse la modă.

...Acum sunt mai toate așa.

(Va urmă).

FOIȚA „SEVERINULUI“.

Răzbunare.

— Schiță din viața poporului nostru. —
(Urmare.)

— Așa mi-e voia, Sfinția Ta, părinți n'am, moșul e mort, n'am pe nime, vreau să servesc regelui și patriei mele, poate voi găsi acolo norocul, care nu l-am avut acasă ș'apoi pentru cine să mai stau eu pe aici, când nu e nime, cărui să-i fie milă de mine, decăt sfinției tale.

— Bine fiule, dacă așa ți-e voia apoi iată te scriu, în numele Domnului.

Un oftat greu, se auzi în dosul oamenilor, unde erau femeile, Paraschiva, auzind, că duhovnicul îl scrisese și pe Gligor în șirul recruților, începe a plânge.

* * *

Trecuse 8 zile, voinicii satului, florile fetelor, bucuria mamelor, ajutoarele tătânilor se pregăteau spre a se duce sub steagul patriei, căci erau deja asentați, mai aveau

două zile și-apoi haid la drum, care eră un drum de unde puținii se vor reîntoarce la vetrele lor, căci tocmai se ivise războiul cu Bosnia și Herțegovina și voinicii mergeau la moarte sigură pentru patrie și tron și puținii vor mai fi fericiți să se mai întoarcă la mamele și iubitele lor.

IV.

Gligor își încredințase puținul lui avut preotului, care i-a făgăduit, că va îngriji de căsuța lui ca un tată, iar banii de pe boii îi va depune în bancă, ca să crească camătă pe ei, pământul puțin ce-l avea Gligor, moștenire dela moșul seu îl va da în arendă, iar banii îi va alătură lângă ceilalți, ca la întoarcerea lui dela miliție să se trezească cu o avere frumoșică.

Inserase de-abinele, Gligor mănca puțină pâne ce o mai avea căpătată dela preoteasa, și să mai uită odată jur-împrejurul casei, care îi fu martora atâtor zile amare și voi să-și lege opincile; când de-odată bate cineva la fereastră.

— Cine e?

— Eu sunt Cligore!

— Cine ești tu și ce voești dela mine?

— Eu sunt Paraschiva primarului.

— Ce voești lelițo așa târziu?

— Descuie ușa Gligore, am să vorbesc ceva cu tine.

— Pentru Dumnezeu, du-te fată, nu-mi mai fă vre-un năcaz, că-ți jor, că nu o fi bine!

— Deschide Gligore, nu te teme de nimic, sunt singură, nu știe nime, că venii la tine.

— Vino dară!

— Gligore — am — vrut — să-ți spun ceva, dar' — dar mă tem, — (după-ce intră fata în casă se uită jur împrejur cu spaimă).

— Spune fetico, ce vei voi, căci mie tot una îmi este.

— Gligore, — am auzit, că tu mergi la cătănie? — și începu să plângă.

(Va urma).

NOUTĂȚI.

Asentările rămase din cauza ex-lexului, votându-se acum în Parlament, se vor ține în părțile noastre, după-cum urmează: Orașul Caransebeș: 5 Septembrie. Cercul Caransebeș: 1—2 Sept., c. Sacul: 29—31 Aug., c. Teregovei: 24—27 Aug., c. Bozoviciu: 16—22 Aug., c. Orșovei: 11—13 Aug. A doua comisie va ține asentările în următoarele centre: Bogșa-nemțească: 8—11 Aug., Oravița: 13—22 Aug., c. Oraviței și Jam: 23—26; Moldova-nouă: 29—31 Aug. Orașul Lugoj: 3 Sept., c. Belinț: 5—7 Sept., Făget: 9—12 Sept., c. Făget și Murăș: 13—15., Reșița: 17—24 Sept.

DI Dr. Iosif Siegescu deputatul Oraviței, în 31 Iulie a sosit împreună cu st. doamnă la Oravița. La gară a fost întâmpinat de o mare mulțime de public, însoțindu-l cu urale nesfârșite până la „Concordia“. Aci apoi seara i-s'a făcut o serenadă și conduct cu torțe din parte „Soc. de cant și muzică“ urmată aproape de întreg publicul Oraviței. După care a urmat un banchet în onoarea dlui deputat, la care s'a servit peste 300 taci-cămuri, fiindu-se mai multe toast, arătându-și cetățenii bucuria, că văd pe iubitul lor deputat între dânsii. A doua zi dl Dr. I. Siegescu, a călătorit în cercul d-sale și a fost primit cu dragoste și căldură de către toți alegătorii dânsului din toate comunele cercului Oravița.

Despre o chestie neapărat de lipsă. Suntem în toiul căldurii. Timișul, începând dela capul Caransebeșului-nou până la podul de fer e plin de oameni, cari își caută scăparea dinaintea căldurii în apa limpede și răcoritoare a acestui râu, scaldându-se în multe locuri, chiar unde nu ar trebui, la totala vedere a publicului. Văzându-le toate astea, ne mirăm, că în orașul nostru nu se află o societate, care ar construi pe apa Timișului o scaldă stabilă și eventual scaldă cu aburi, care de altfel s'ar rentă foarte bine. Sperăm, cu mulți ne va aprobă ideea, că dacă nu vre-un particular, apoi în interesul bineînțeles a sănătății publice, ar fi un pas fericit pentru Caransebeș, dacă însași magistratura orașului ar lua asupra sa această întreprindere spre a o duce la realizare. Trebuie să se știe, că alte orașe din patrie au astfel de întreprinderi, pe cari dându-le în chirie, aduce un venit frumușel pentru oraș. Mai punem cazul, că Caransebeșul e cu totul lipsit de astfel de întreprinderi sanitare. Pus odată în practică, ar aduce un folos însemnat nu numai cetățenilor, dar însuși orașului, care prin asta s'ar apropria mult de rangul celor mai de frunte orașe din patrie, înmulțindu-și cu siguranță și izvoarele de venit.

Necrolog. Preotul din Obad, Pavel Iancu, unul dintre cei mai harnici preoți ai tractului Ciacova, a răposat Vineri în 23 I. c. Odihnească în pace!

Ce e cauza, că atâția oameni seceră colera în Rusia? Un corespondent din Rusia a ziarului „Az est“, scrie următoarele: „Asfaltul, de marea căldură ce bântue aici se topește. Vântul ridică în aer nouri de prav. La colțurile stradelor sărăcimea, mănâncă castreți verzi, după cari apoi beau apa sfințită de blagoslavnicii preoți, care stă publicului la dispoziție în toate colțurile stradelor cu menirea, că e leac contra înfricoșatei boli. Spitalele sunt pline de bolnavi. Preoții cu căldărușa cu apă sfințită umblă botezând bolnavii din sală în sală, cari la rândul lor apoi sărută crucea și aruncă câte un ban în căldărușa cu apă sfințită. De aci apoi străbat blagoslavnicii preoți stradele cu crucea (pe care au sărutat-o cei bolnavi de coleră din spitale, lipindu-se germenul acestei boli de ea) în mână, și norodul o sărută cu sfințenie, beau apoi apa sfințită din căldărușa în care atâția bani infectați sunt aruncați preotului de cei molipsiți de boală. Blagoslavnicii popi habar nu vreau să aibă de sfaturile autorităților, că: nu-i iertat a da om cu om mâna, a bea apă din același vas din care a beut bolnavul, nu-i iertat a se sărută oamenii unul cu altul etc. Nu le pasă popilor, că cu mâna lor proprie împrăștie boala în toată țara, și, că morții cad ca znopii pe strade unul peste altul, după-ce au sărutat crucea și au beut apa sfințită în care băjbăe baccilii colerei — numai bani să vadă. Pentruca și mai cu leac să fie, s'au pus proții și au adus din biserica Petersburgului marea icoană a Maicei prădătoare de minuni, pe care blagoslavnicii o poartă pe strade, îmbrăcați în odăjdii. Norodul, bolnavii ca să se tămăduiască; iar sănătoșii, ca să nu se lege de ei boala — sărută icoana, după ce apoi abia pășesc vre-o câți-va pași, îi cuprind zgârciuri oribile, pică jos și cei mai mulți își dau duhul“. — Iată cauza din care se înmulțesc victimele colerei. E un obicei rău, care de altfel și la noi e în practică.

„**Soc. bărb. de muzică și cant**“, din Caransebeș după-cum am amintit deja, a ales de prezident activ al ei pe dl primar *Octavian Bordan*, sub-prezidenți: d-nii *Képpich B. Manó* și *Vrásda Jenó*, dirigent al corului: *Faragó István*; secretar: *Fleissig Lipót*; casar: *Andréiu Deák*, curator: *Brahtl Ferencz*, director: *Heinzl Pál*, revizori: *Teodor Dragomir* și *M. Versitz*. Afară de aceștia s'au ales peste 23 membrii în comitet.

Spania e în mare ciartă cu Vaticanul, (adecă Papa și întreagă armata sa popească) din cauza, că popii catolici au avut mari fabrici în Spania, în cari lucrau călugări d'ai lor, toți oameni fără carte, năimiți de cătră popii cei mai mari, ca să se călugărească, și prin asta îi folosiă la muncă grea de fabrică, fără a le da vre-o plată. Produsele fabricațiunei lor apoi le vindeau pe prețuri mici, pe cari alte fabrici, cari plătesc muncitorii cinstit, nu le poate liferă. Guvernul spaniol a oprit unele fabrici din acestea, de

a mai există. Popii au dat protest. Guvernul nu s'a lăsat terorizat. Popii însă îndeamnă poporul, la revoluție contra statului și Armatei. Acțiunea și agitația popilor nu e întâmpinată cu simpatie nici chiar în cercurile catolice din nordul Spaniei. În aceste părți s'au ridicat chiar plângeri împotriva abuzurilor de tot felul ce le săvârșesc călugării. În multe locuri au fost încăerări sângeroase. — Iată și aci un semn, că sfințenia popească e numai până când e și câștigul, cât ce a încetat acesta, a încetat și smerenia și sfințenia întrânsul. Cel, care azi îți zice să nu ucizi, mâne te îndeamnă la crimă, dacă interesele ciuhașe o pretind asta.

Târgul de țară al Caransebeșului ținut în zilele de 4, 5 și 6 August a. c., a fost unul dintre cele mai bine cercetate târguri. Atât negustori de vite, cât și vânzători, au participat în număr foarte mare. Teritoriul piațului de vite, cu toate, că are o întindere uriașe, totuși deastădată a fost prea mic față de colosul vitelor ce au fost prezente. Vânzătorii s'au îndepărtat mulțumiți, vânzându-și dobitoacele ce le-a adus la târg, negustorii deasemenea au târguit bine. Nu s'a ivit nici o nemulțumire din nici o parte. Vitele cornute și oile au fost mai bine căutate, s'au și vândut toate cu prețuri bune, până la una.

Mari provisiuni primesc acei agenți, cari doresc a se ocupa cu vânzarea de roleri (rolete) din fabrica lui Schillinger Simon et. Comp., Budapest, Str. Gróf Zichy Jenó Nr. 16, unde sunt a se adresa comanda și recomandațiile.

Fabrica de țiglă și cărămidă, cu abur a orașului Caransebeș.

Recomandă onoratului public fabricațiunea sa de prima calitate pe lângă cele mai avantajoase
— prețuri. —

Calitate exemplară
= de primul rang =
precum:

cărămidă de mașină, cărămidă pentru zidit preșuită (keramit), pentru boltituri. Țiglă mică de mână, țigle presuite cu mașina, țigle pentru coama caselor, țigle crestate fran-
= ceze și țigle catanizate. =

Modalități de solvire avantajoase și după invoiala =

Roagă sprijinul on. public

MILINYI RÖBERT,
directorul țiglariei orașului.

Nu neglija, dacă te doare capul
ci folosește momentan hapul

Beretvás-pastillát,

care în timp de 10 minute, alină durerile de cap, migraint, fie în orice grad. E recomandat de medici. — Le capătă la toate apotecele. Prețul 1.20. Se preparează: Beretvás Tamás apotecar în Kispest. Pentru 3 șcătuli, transportul e gratuit.

Apa minerală: KRISTÁLY

Reînoește pofta de mâncare. Impedecă stricarea stomacului. Mai mult de 1000 medici o recomandă. Se capătă în orice prăvălie, în restaurantele și cafenelele mai de frunte. Depozit principal la firma Halász Nándor în Caransebeș.

Szt. Lukácsfürdő Kútvállalat R. T.
Budapest (Buda)

IOAN FARA tinicher (spengler)

Karansebeș (Strada Maria Terezia)

Recomandă magazinul său solid și bogat sortat în toate cele ale tinicheriei.

Cu deosebire recomandă scăldătoarele salo de tinichea cu seau fără încălzire; mai de-arte primește tot felul de lucruri aparținătoare tinicheriei precum: acoperișuri de case cu pleu, valaie (scocuri) la streșinile caselor, repararea și fărbierea acestora pe lângă prețuri solide și prompte.

Cu oferte totdeauna gata.

Picurii lui Brády — pentru stomac

provăzuți cu marca de scutire I. C. Maria de Mariacell, numiți de popor Picuri de Mariacell pentru stomac, timp de 30 de ani s'au a-deverit atât de buni, încât sunt indispensabili pentru orice casă. Picurii aceștia au efect neîntrecut la tot felul de stricare a stomacului, ardere de stomac, scaun neregulat, sgâr-ciu de stomac și dureri de cap, vomare, insomnie și gălbinaie. — Se poate capătă la ori care farmacie. 0 sticlă mică 80 fileri, o sticlă mare 1 cor. 40 fileri, 6 sticle 5 coroane 3 sticle duble 4 coroane 50 fileri

Expedează franco farmacistul:

Brády K. farmacie la „Regele Ungariei”. — Wien, I., Fleischmarkt I. Depot 241.

Să fim atenți la marca de scutire P. C. Maria de Mariacell, pachetarea în roșu, și la subscriere după cum se vede în chipul de față.

Motoare originale

„O t t o”

dela 1—30 de cai putere

locomobile cu benzin și preparative complete pentru împlătit.

Motoare de gaz presiune înaltă dela 1—1500 cai putere.

Motoare cu sul, cu oleu brut dela 15—500 cai putere.

Deosebite: locomobile mânate singure, pentru plașurile de lemnării, luminat cupee etc.

Kiessling S. C. sistem de mașini pentru lemnari, dulgheri, firezitul cu aburi etc.

Fabricațiune de prima clasă:

LANGEN & WOLF

cea mai veche fabrică de motoare.

Filiala în Timișoara-Josefin 16 Strada Bonnár 12.

Specificare de spese gratuite. — Se caută reprezentanți.

Ambulatorul pentru bandage — a lui POLLITZER —

instituțiune publică pentru cei ce pătinesc de surpătură, specialist în bandage, pe seama celor vătâmași.

Budapesta, IV., Kossuth Lajos utca 8., felemelet.

Medicul experat al institutului stă la dispoziția oricui fără a pretinde taxe. Nu e nime obligat a solvi vre-o pretenziune pentru consultarea medicală.

Control medical! Prețuri scăzute!
Manipulare specialistă individuală!

Bandage brevetate, deja dela 5 coroane în sus.

Comandele din provincie, se execută din partea institutului, pe lângă stricta observare medicală, garantându-se totodată cea mai mare discreție.

Articli higienici, calitatea cea mai fină și sterilizată, recomandată de medici. Se poate da încredere deplină. Un tuțet 2—16 coroane.

Tot acolo a apărut acum: „Sănătatea omului”, opul medical, care se ocupă indeosebi cu suferinții de surpătură dând îndrumări, ca acestea cum au să se folosească pentru și contra. Acest op se trimite oricui în plic închis fără spese, din partea direcțiunii institutului.

Nu numai prețurile ieftine,
ci și bunătatea fabricatului
e dătător de măsură la cumpărarea
unei mașini de cusut.

La
cusut
brodat
cârpit,
escelent
sunt
acomodate

mașinile de cusut **Pfaff**
corespund celor mai înalte recerințe.

Pentru escelenta perfecțiune a lor să dă și pe garanție.

Vânzarea exclusivă la:

Adalbert BLÄSCHER Karánsebes
Piața principală Nr. 450 în casa proprie.

Cine dorește a fi foarte bine și cu zel servit acela meargă la

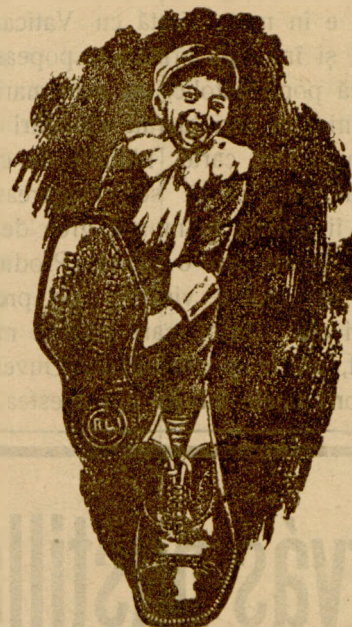
R. GRAU și FIUL CARANSEBES

Telefon 47.

păpucar.

Telefon 47.

(la cizma roșie)

Pentru-că numai aici e asortimentul și depositul cel mai mare în ghete de o eleganță, fason și durabilitate extraordinară.

Să fac după măsură și din pielea cea mai fină, procurată numai din Budapesta și Viena, ghetele cele mai fine și moderne.

Reparaturi să efeituesc grabnic și ieftin.

Să tâlpuesc ghete:

pentru domni cu . . . 2 cor. 60 fil.
„ dame „ . . . 2 „ 20 „